

РЕШЕНИЕ

№ 41226

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7069**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/.

Образувано е по жалба на Агенция по вписванията, представлявана от изпълнителния директор
Е. И., срещу решение № ППН-01-994/2024 от 15.05.2026 г. на Комисията за защита на личните
данни /КЗЛД/, в частта по т.2 и т.6.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния
закон и целта му, както и при съществено нарушение на административнопроизводствените
правила.

Обработването на личните данни е било извършено на правно основание по чл. 6, §1, б. „в“, б. „д“
от Регламент (ЕС) 2016/679 - за изпълнение на законово задължение и задача от обществен
интерес, възложена на Агенция по вписванията.

В изпълнение на чл. чл. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, по партидата на „Сима Груп България“ ЕООД, е бил
обявен на 18.06.2012г. годишен финансов отчет на дружеството. Съгласно чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ,
обявяването се извършвало въз основа на заявление от оправомощено лице, а именно: Г. К. С. в
качеството ѝ на управител на дружеството. Съобразно чл. 19 и чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ,
длъжностното лице по регистрацията извършвало единствено проверка за законосъобразност и
външна редовност на представения акт, без да има правомощие да променя неговото съдържание.
Задължението за представяне на препис със заличени лични данни било възложено на заявителя
по чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, поради което Агенция по вписванията нямала правомощие да
коригира съдържанието на подадения акт.

Съгласно чл. 24 от ЗСч., органите на управление на предприятието отговаряли за съставянето,

своевременното изготвяне, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и годишните доклади за дейността към тях. В случая, Г. К. С. била отговорна за изготвянето и съдържанието на финансовия отчет за 2011 г., тъй като същата била управител на дружеството. Р. бил публичен и всеки имал право на свободен и безплатен достъп до данните в него.

Личните данни са били предоставени и обявени въз основа на заявление, подадено от самата Г. К. С., което изключвало твърдението ѝ за неправомерно въвеждане или самостоятелно обработване извън нормативно установения ред.

Годишният финансов отчет на „Сима Груп България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] бил обявен по електронната партида на дружеството на 18.06.2012г., преди влизането в сила на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Комисията не е съобщила, че приложимите разпоредби на ЗТРРЮЛНЦ и Закона за счетоводството, изрично предвиждали публичност на определени данни в интерес на правната сигурност в търговския оборот, като балансът между публичност и защита на личните данни бил нормативно уреден от законодателя, а не оставен на преценка на администратора.

Агенцията по вписванията е осигурила механизъм за упражняване на правото на изтриване на личните данни, съдържащи се в актовете (дружествени договори, устав, покани до кредитори и други), обявени в публичната част на регистъра.

В проведеното открито заседание, жалбоподателят не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, не изразява становище по оспорването на акта.

Заинтересованата страна- Г. К. С. не взема участие по делото.

Административен съд София-град, след като прецени доказателствата по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК, във вр.чл. 144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод постъпила жалба с вх. № ППН-01-994/24.09.2024г. от Г. К. С. с изложени в нея оплаквания за неправомерно обработване на личните ѝ данни и тяхното разпространение без знанието и съгласието ѝ. Личните данни- ЕГН, три имена и подпис се съдържали в обявения в Търговския регистър на юридическите лица документ -годишен финансов отчет за 2011г. на „Сима Груп България“ ЕООД.

Изпратени са от КЗЛД писма с изх. № ППН-01-994/2024/#5/17.12.2024г. и с изх. № ППН-01-994/2024/#8/13.06.2025г. до Агенция по вписванията, като е предоставена възможност да се изрази становище във връзка с получената жалба.

Постъпил е отговор от Агенция по вписванията, с вх. № ППН-01-994/2024/#9/29.07.2025г., в който се излагат следните съображения:

Г. К. С. е била вписана като управител на „Сима Груп България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] до 17.03.2017 г.

Съгласно чл.5 от ЗТРРЮЛНЦ (изм. ДВ. бр. 74 от 2016 г., в сила от 01.01.2018 г.), в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се обявяват актове, които се отнасят до търговците, клоновете на чуждестранни търговци, юридическите лица с нестопанска цел и до клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел, за които е предвидено със закон, че подлежат на обявяване. На основание чл.38, ал. 1 от Закона за счетоводството(ЗСч) в сила от 01.01.2016 г. (чл.40, ал.1 от ЗСч от 2001г., отм. ДВ. бр.95 от 8 Декември 2015г.), предприятията, всички търговци, публикуват годишния финансов отчет, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър.

На 18.06.2012 г. по електронната партида на „Сима Груп България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е бил

обявен годишен финансов отчет за 2011 г., който имал минималното изискуемо съдържание, съгласно чл.25 от ЗСч. от 2001 г.

Съгласно чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ, вписване, заличаване и обявяване се извършвало въз основа на заявление по образец от оправомощено лице по чл.15 от ЗТРРЮЛНЦ. Годишният финансов отчет за 2011 г. на дружеството е бил заявен за обявяване от Г. К. С., в качеството ѝ на управител.

Преди да обяви ГФО, длъжностното лице извършвало проверката по чл.21, т.2 и т.5 от ЗТРРЮЛНЦ, и в частност дали той отговарял на изискванията на ЗСч от 2001 г., а именно: съдържа ли подписите и имената на физическите лица, които управляват и представляват предприятието и на физическото лице, което е съставило финансовия отчет. В конкретния случай, тъй като изискванията на чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ са били изпълнени, представеният акт - годишният финансов отчет на „Сима Груп България“ ЕООД е бил обявен на 18.06.2012 г. по електронната партида на дружеството в търговския регистър, във вида в който е представен със заявлението.

За изпълнение на изискванията по чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ била предвидена мярка вменяваща задължение за заявителите да представят препис от подлежащия на обявяване акт, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, да бъдат заличени (чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ). В случая към заявлението не бил приложен заверен препис от ГФО за 2011 г. от управителя на търговското дружество Г. С., в който са заличени личните ѝ данни (ЕГН).

Годишният финансов отчет на „Сима Груп България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е бил обявен по електронната партида на дружеството на 18.06.2012г., преди влизане в сила на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

Всяко физическо лице имало право да поиска от Агенцията, изтриване на свързаните с него лични данни, съдържащи се в актовете (дружествени договори, устави, покани да кредитори и пр.), обявени в публичната част на Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) по партидите на съответните търговци/ юридически лица с нестопанска цел, когато данните са повече от изискуемите по закон. При подаване на такова искане се прилагали „Вътрешните правила за разглеждане на искане на субект на данни за изтриване на свързаните с него лични данни, обработвани от Агенция по вписванията като администратор на Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и за уведомяване на заинтересуваните лица“ („Вътрешни правила“), утвърдени със заповед № РД-01-1326/ 06.12.2024 г. на изпълнителния директор на Агенция по вписванията. Агенцията служебно обявявала в ТРРЮЛНЦ акта, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени.

По преписката е установено, че Г. К. С. за периода 30.11.2010 г. до 17.03.2017 г. е била управител на „Сима Груп България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. „Сима Груп България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е търговец, вписан в Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, като в електронното дело на това дружество в раздел „обявени актове“, т. 1001 - „Описание на обявения акт“ е наличен такъв от 18.06.2012 г. - годишен финансов отчет за 2011 г. с приложение към него, в което се съдържат данни за Г. К. С. в обхват: имена, ЕГН и подпис. Този документ бил свободно достъпен за всеки потребител.

Проведени са били заседания на КЗЛД на 12.02.2026г. (протокол № 12) и на 18.03.2026г. (протокол № 21), за които страните са били редовно уведомени.

Предложен е бил проект на решение, с което се:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-994/24.09.2024 г. на Г. К. С. срещу Агенция по вписванията, за неоснователна в частта, съдържаща твърдения за незаконосъобразно

осигуряване на свободен достъп до данни, включващи име и подпис.

2.Обявява жалба с рег. № ППН-01-994/24.09.2024 г. на Г. К. С. срещу Агенция по вписванията, за основателна в частта, за извършено нарушение на чл. 5, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 - принципа на свеждане на данните до минимум, изразяващо се в осигуряването на свободен достъп до данни, включващ ЕГН в ТРРЮНЦ, чрез обявяването в ел. дело на “Сима Груп България“ ЕООД, в раздел “обявени“ актове“, т. 1001 - “Описание на обявения акт“ - “Годишен отчет“ за 2011г. - Отчет за приходите и разходите за 2011 г. ведно с приложение, за които данни не е предвидено осигуряването на такъв достъп.

3.На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 разпорежда на Агенция по вписванията в 30-дневен срок от влизане в сила на решението, да преустанови свободния достъп на трети лица до ЕГН на Г. К. С., съдържащи се в ел. дело на “Сима Груп България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в раздел “обявени“ актове“, т. 1001 - “Описание на обявения акт“ - “Годишен отчет“, година 2011 - Отчет за приходите и разходите за 2011 г.

4.На основание чл. 83, § 5, б. „а“, вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да се наложи на Агенция по вписванията, имуществена санкция в размер на 5 000, 00 (пет хиляди) евро.

Административното производство е приключило с приемането на решение № ППН-01-994/2024 от 15.05.2026г. на Комисията за защита на личните данни. В обжалваните му части по т.2 и т.6 се :

Т.2: Обявява жалба с рег. № ППН-01-994/24.09.2024 г. на Г. К. С. срещу Агенция по вписванията, за основателна, за извършено нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 - принципа на свеждане на данните до минимум, изразяващо се в осигуряването на свободен достъп до данни, включващи ЕГН, на потребители на ел. търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, чрез обявяването им в ел. дело на “Сима Груп България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в раздел “обявени“ актове“, т. 1001 - “Описание на обявения акт“ - “Годишен отчет“, година 2011 - Отчет за приходите и разходите за 2011 г. ведно с приложение, за които данни не е предвидено осигуряването на такъв достъп в закона.

Т.6: На основание чл. 83, § 5, б. „а“, вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, налага на Агенция по вписванията, имуществена санкция в размер на 5 000, 00 (пет хиляди) евро.

Решението е изпратено на Агенция по вписванията на 18.05.2026г., като срещу него е подадена жалба вх. № ППН-01-994/2024/#18/29.05.2026г.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е насочена срещу подлежащ на контрол административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на своя адресат, както и е спазен преклузивният 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, Комисията за защита на личните данни по силата на чл. 6, ал.1 от ЗЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни, както и контрол по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Правомощията на Комисията са предоставени с разпоредбата на чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като може да се налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, в допълнение към мерките или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай.

Съгласно чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, заседанията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко

трима от членовете на нейния състав. На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. На състоялото се на 18.03.2026 г. заседание, когато е гласувано оспореното решение, са присъствали четирима от членовете на Комисията. Решението е прието с единодушие на присъстващите: четири гласа „за“, „против“ - няма.

Актът е постановен от компетентен орган и не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК за обявяване на невалидността му.

На второ място, решението е издадено в писмена форма, мотивирано е, изложени са подробно фактическите основания и същите са подведени под относимата правна квалификация /чл. 59, ал. 2, т.4 АПК/. Волята на органа е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за упражняване на съдебния контрол и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната част на решението. Не е налице основание за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, не са били допуснати процесуални нарушения, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице. Осигурено е участието на жалбоподателя в производството, предоставена му е била възможност да представи доказателства и да формулира своите доказателствени искания, а от друга страна изисканата и получена информация е била обсъждана при установяване на относимите факти. Не съществува основание за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На четвърто място, решението е издадено при правилно приложение на материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК.

Легалната дефиниция на понятието „лични данни“ се съдържа в чл. 4, т. 1, от Регламент (ЕС) 2016/679, това е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ на лични данни е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 се определя, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на лични данни, когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на съюза или правото на държавата членка. Безусловно следва да се приеме, че Агенция по вписванията е администратор на лични данни и е обработила тези на Г. К. С..

Спорът по делото е правен и се изразява в това дали е осъществен състава на нарушението по чл. 5, § 1, буква „в“, във вр. с чл. 6 § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Разпоредбата на чл. 5, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда принципа на „свеждане на данните до минимум“, а критериите за преценка на правомерността му са установени в чл. 6, § 1. Обработването е законосъобразно,

само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: субектът на данните е дал своето съгласие за обработка на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; **обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора.**

Съответни на материалноправните разпоредби и на доказателствата са съжденията за осъществено от Агенцията по вписванията неправомерно обработване на личните данни на Г. К. С. /ЕГН/, чрез разпространяването им, по повод публикуването им в ТРРЮЛНЦ, по партидата на дружеството “Сима Груп България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Според чл. 2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ (изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г.) „обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

По аргумент от чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч, ГФО на “Сима Груп България“ ЕООД следва да се публикува чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър. Реквизитите на ГФО са посочени в чл. 25 от Закона за счетоводството, и конкретно относимите са чл. 25, ал.2, т.1 от ЗСч - финансовите отчети се подписват от ръководителя на предприятието /в случая Г. К. С./ и чл. 25, ал.3 от ЗСч- във финансовите отчети се посочват имената на лицата по ал. 2. Тоест, трите имена и подписа на Г. К. С. са законоустановен реквизит на ГФО. Според чл. 22, ал.3 от ЗТРРЮЛНЦ, обявяването се извършва чрез пренасяне на съдържанието на представения акт в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел във формат, подлежащ на автоматизирана обработка. Трите имена и подписа на Г. К. С. следва да са посочени в ГФО, който се обявява /публикува/ в регистъра. Налице е изключението на чл. 2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ посочено по- горе. Обработването на лични данни на Г. К. С. /три имена и подпис/ от Агенцията по вписванията е било извършено на основание чл. 6, § 1, б. „в“ и б. „д“ от Регламента, а именно: „за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора“ и „при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора“.

Тъй като в случая съдружникът /едноличният собственик на капитала / е физическо лице, то следва да бъде индивидуализирано само с имената си. Т.е., по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като изискуем

реквизит на ГФО е името и подписа на Г. К. С.. Няма законово основание за публикуване ЕГН на това лице, няма обосновка тези данни да бъдат видими. Следователно при обявяването на лични данни на физически лица /управител на ЕООД/, следва да се спазват както правилата на регистърното производство /чл. 2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ/, така и нормите на Регламент (ЕС) 2016/679.

Агенция по вписванията има задължение по чл. 17, § 1 от Регламента да заличи данните /в случая, ЕГН/ или преди обявяване на акта да изиска съгласие от субекта на данните. След като съгласието на Г. К. С. не е било изразено недвусмислено, то обработването е незаконосъобразно по аргумент от чл. 6, § 1 и чл. 7, § 1 от ОРЗД.

В съответствие с принципа за отчетност, регламентиран от чл. 5, § 2 от ОРЗД, администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазване на принципите, закрепени в чл. 5, § 1 от Регламента, при обработване личните данни на физическото лице.

При формирания извод за основателност на жалбата на Г. К. С., КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението, при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице, както и на обществения интерес. Съдът намира за адекватна наложената мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно: отправяне на разпореждане до администратора да преустанови свободния достъп на трети лица до ЕГН на Г. К. С..

По изложените съображения, настоящият състав споделя изводите на ответника относно установено нарушение по чл. 5, § 1, б. „в“, във вр. с чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

За констатираното нарушение на основание чл. 58, параграф 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Агенция по вписванията, е било наложено наказание-имуществена санкция в размер 5 000, 00 (пет хиляди) евро.

Органът е обосновал защо налага имуществена санкция, а нейният размер е съобразен с тежестта на нарушението и с обстоятелството, че обработването на личните данни не е било преустановено. Като отегчаващи фактори са изтъкнати наличие на системност при незаконосъобразно обработване на данните на физически лица, както и предишни сходни нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 83, §2 от Регламента, когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: а.) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; б.) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; в.) действията,

предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; г.) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25 и 32; д.) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни; е.) степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него; ж.) категориите лични данни, засегнати от нарушението; з.) начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението; и.) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени; й.) придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42; к.) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението. В случая, КЗЛД е определила размер на санкцията, като е изследвала и се е водила от всеки един от посочените критерии поотделно и в тяхната съвкупност. Отговорността на юридическото лице е обективна, безвиновна, поради което не е необходимо да се изследва субективната страна при извършване на нарушението.

В заключение, постановен е законосъобразен административен акт, а отсъствието на отменителните основания по чл.146 АПК, води до отхвърляне на подадената срещу него жалба.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция по вписванията, представлявана от изпълнителния директор Е. И., срещу **решение № ППН-01-994/2024 от 15.05.2026 г.** на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта по т.2 и т.6.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от акта да се изпратят и връчат на страните.

Съдия:

